

7985. Enefte Ved. af Lovf. indeh.

de Documenter, der i den Henseende skulde bruges. Jeg tvivler paa, at Forbrugsforeningerne net kunne trives, uden at de faae den Slags Begunstigelser, men dette er jo Noget, som der ikke kan være Tale om overfor saadanne Foreninger som den, det erede Medlem nævnte, nemlig at dele Tjere eller Brændevin. Jeg troer ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at det skulde kunne opstaa en Forbrugsforening eller give Berettigelse til at behandle de Paagjældende som en saadan Forening, at nogle Mænd en enkelt Gang i Ny og Næ forene sig om for fælles Regning at købe sig en Tonde eller et Lis-pund, eller hvad man nu vil, af hvert Slags og dele det imellem sig indbyrdes som Bønder.

Spørgsmaalet er altsaa, mine Herrer, faktisk taget dette: Vilde de have Loven eller ikke? Vilde De have den, skulle De stemme imod Vædringsforslaget, men byde De Dem ikke om, at det bliver staaende ved den nuværende Bevillingshistorie, saa kunne De frit vedtage Vædringsforslaget, thi derved er Lovens Tilbliven umuliggjort.

H. M. Petersen: Det erede Medlem fra Holmsland, som for Dieblillet staaer foran mig (Sjerd), udtalte for Noget, som jeg ikke kan begribe, men da det erede Medlem har saa meget Kjendskab til Forbrugsforeninger og saa meget Haab om deres Fremtid, maa han vel let kunne besvare det Spørgsmaal, jeg nu vil gjøre. Jeg vil nemlig spørge, hvorledes en Forbrugsforening, naar den skal undgaae at antage Charakteren af en Handel, kan sammenpare 4 til 500 Rd. Det er mig ubegribeligt, hvorledes man kan spare Penge sammen ved at uddele Varer til Indkjøbspræis, men det kan maaskee forklares paa en anden Maade. Der som Forbrugsforeningerne kunne spare Penge sammen ved at uddele deres Varer, maa der stikke Noget under, som jeg ikke kan give Medhold; jeg vil gaae et Skridt videre og sige, at de da bør erhverve Næringsbevæis for al Dmdeling af

Vest. ang. Brændevinshdl. 7986

Varer. Naar det er forbundet med Avance, bliver det Handel, og det er da, naar Ordet tages strengt, ikke Foreninger til Anskaffelse af billige Livsformødenheder, men Handler. — Hvad den høitærede Ministers Svar angaaer, maa jeg udtale, at det ikke var saa lidt tilfredsstillende efter min Opfattelse, men jeg maa dog sige, at Stempelpapiret ikke kan have en saa stor Betydning. Den høitærede Minister veed rimeligvis bedre end jeg, at en mundtlig Contract er ligesaa lovlig som en skriftlig, men den er ikke stempelpligtig. Det behøver heller ikke at være i Ny og Næ, at en Mand kjøber Brændevin og uddeler det imellem Naboer; det kan være, at han, hvergang Tonden er tom, fjører med Brændevinstonden accurat som med Tjere-tonden; det bliver kun en Dmdeling mellem 4, 6, 8, 10, eller Gud veed, hvormange Naboer der findes i Byen. De sige: Du er Oldemand, køb de Varer for os, og naar Du kommer tilbage, faaer Du Indkjøbspræisen igjen; Du faaer dine Udgifter dækkede, men ikke mere. Ikke engang Alteligheden bliver betalt, thi det gaaer paa Dmging i Byen at være Oldemand; den Gne er det taar, den Anden et andet. Naar Du dette kan kaldes en Forening eller ikke, veed jeg ikke, og hvad Demstolene ville gjøre derved, veed jeg heller ikke, men da Sagen dog, naar Alt kommer til Alt, ikke er af saa ganske liden Betydning — navnlig er den for mig af større Betydning med Hensyn til Foreningsfriheden og Beskatning af denne end ligefrem med Hensyn til Brændevinshandel — hvis de Herrer Lovkyndige vilde oplyse mig om, at jeg har Ret, naar jeg siger, at der er faldet flere Domme, som ere baserede paa, at en Mand skal mulcteres for uberettiget Næringsbrug, naar han tager Bud med fra sin Nabo til en Kjøbstad, saasnaert han har forandret Varene ved Dmtagning eller Dmpakning af Emballagen, efterat han er kommet hjem. Naar Een kommer med sin Dm og siger: Vil Du købe mig saa og saa mange